

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **L. H.**, nar. X, státní příslušnost Arménská republika, a **nezl. A. S.**, nar. X, státní příslušnost Arménská republika, bytem X, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, odbor azylové a migrační politiky, pošt. schr. 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 5.9.2013 č.j. OAM-203/ZA-ZA08-ZA08-2013,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhají přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „azylový zákon“), s tím, že žádost žalobkyň o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a písm. e) citovaného zákona, jelikož žalobkyně, přestože podaly žádost opakovaně, neuvedly nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jejich vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.

Žalobkyně v žalobě a v jejím doplnění ze dne 25.3.2014 označily rozhodnutí žalovaného za nezákonné a nepřezkoumatelné z důvodu vad v předcházejícím správním řízení, které bylo dle jejich názoru jednostranné a neobjektivní. Dle jejich názoru rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno a zákon je vyložen chybně. Odkazují na povinnost žalovaného vycházet při rozhodování z aktuálních informací o zemi původu. Z těchto informací je zřejmé,

že Ruská federace připravuje invazi na východ a jih Ukrajiny. Odkazuje na projev ázerbájdžánského prezidenta Alijeva obhajující teritoriální celistvost Ázerbájdžánu a vymezující se vůči schvalování okupace a separatismu ve vztahu k nyní z jeho pohledu okupovaným územím. Obává se možného zahájení války Ázerbájdžánu, který přirovnává k Sýrii s Arménií pod záminkou opětovného připojení separatistického Náhorního Karabachu, což by dle žalobkyně představovalo zkázu pro celý kavkazský region.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Poukázal na to, že žalobkyně podala vlastním jménem i jménem své nezletilé dcery v pořadí druhou žádost o mezinárodní ochranu. První žádost obou žalobkyň byla zamítnuta dle ust. § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu jako zjevně nedůvodná. Následná žaloba žalobkyň byla dne 5.12.2012 zamítnuta Krajským soudem v Brně a kasační stížnost byla odmítnuta pro nepřijatelnost. V průběhu druhé žádosti o mezinárodní ochranu uvedla žalobkyně, že důvodem tohoto podání byly výhrůžky osoby, která unesla v květnu 2011 na 20 dní její dceru. Únoscem byl člověk, jehož příjmení nezná a který usiluje se dostat do její přízně. Tuto skutečnost neuvedla v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu, protože měla strach. Poukázala na politickoekonomickou situaci v Arménii, která je špatná. V pohovoru uvedla obavy z války v souvislosti se situací v Náhorním Karabachu. Zmínila též své zdravotní problémy se zády a žaludkem. Žalovaný se zabýval informacemi sdělenými žalobkyní a nezjistil, že by v průběhu správního řízení uvedla nové skutečnosti, jež by z vlastního zavinění nemohla sdělit v průběhu pravomocně ukončeného správního řízení o její první žádost. Žalobkyně namítá, že by správní orgán měl při rozhodování o udělení mezinárodní ochrany posoudit aktuální situace o zemích původu. Žalovaný považuje odůvodnění svého rozhodnutí ve vztahu k politické a bezpečnostní situaci v Arménii za adekvátní již s ohledem na obecně formulované obavy žalobkyně. Porovnáním tohoto žalobního důvodu s obsahem správního spisu, zejména jejími sděleními, z žádosti a protokolu o pohovoru je zřejmé, že žalobkyně stejně jako v předcházejícím pravomocně ukončeném řízení o mezinárodní ochraně volí tentýž postup, jakým se snaží přenášeti těžiště své výpovědi dosáhnout zrušení rozhodnutí žalovaného před soudem. V předchozím rozhodnutí o zamítnutí žádosti jako zjevně nedůvodné se správní orgán zabýval případnou existencí vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti žalobkyň z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. S odkazem na veřejně dostupné informační zdroje a informace Infobanky ČTK uzavřel, že se Arménie v žádném z uvedených stavů nenachází. Vzhledem k opakovanému tvrzení žalobkyně v řízení o druhé žádosti ve vztahu k namítané tíživé politické situaci v zemi se proto omezuje na konstatování, že je mu z všeobecně dostupných informací známo, že politická a bezpečnostní situace v Arménii zůstává bez zásadní změny, jež by ospravedlňovala k důvodnému podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Pokud žalobkyně ve své žalobě vyjádřené obavy z nebezpečí mučení a jiného nelidského či ponižujícího zacházení opírá o uváděná prohlášení ázerbájdžánského prezidenta související s událostmi posledních měsíců na Ukrajině, pak již jen z časového hlediska jde o informace, jež žalovaný správní orgán ve svém rozhodnutí nezohlednil a ani zohlednit nemohl, neboť rozhodnutí bylo vydáno 5.9.2013, tedy ještě před těmito událostmi.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, kterými je vázán a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Po prostudování spisu je zřejmé, že žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím již o druhé žádosti žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany. Ze správního spisu vyplývá, že

v předcházejícím správním řízení uvedla žalobkyně shodné skutečnosti (těžkou ekonomickou situací, strach z války s Ázerbájdžánem a vyhrožování neznámými soukromými osobami). Těmito tvrzeními se již žalovaný zabýval v rozhodnutí č.j. OAM-44/LE-LE05-ZA14-2012, které bylo potvrzeno krajským soudem a posléze i Nejvyšší správní soud kasační stížnost pro nepřijatelnost odmítl. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podala žalobkyně jménem svým a jménem svého nezletilého dítěte dne 9.7.2013, kde uvedla důvod pro opuštění vlasti výhrůžky osoby, která unesla v květnu 2011 její dceru a špatnou politickou a ekonomickou situaci v Arménii. V pohovoru dne 18.7.2013 uvedla obavy z války v souvislosti se situací v Náhorním Karabachu. Zmínila též své zdravotní problémy se zády a žaludkem. Rozhodnutím č.j. OAM-2003/ZA-ZA08-ZA08-2013 ze dne 5.9.2013 bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný rozhodnutí zdůvodnil tím, že žalobkyně uvedla v současné žádosti zcela totožné důvody opuštění vlasti, tedy obavy z ázerbájdžánců. Ohledně údajné nové skutečnosti uvedené žalobkyní, a sice únosu její dcery člověkem, který se chtěl žalobkyni dostat tzv. do přízně a následná obava z něj, uvedl, že tato skutečnost byla žalobkyni objektivně známa již v průběhu správního řízení o její předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a tak měla možnost i povinnost ji uvést za účelem jejího posouzení již tehdy. Ohledně tvrzení zdravotních obtíží, na základě kterých požaduje opětovné meritorní posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, konstatuje, že z předložených lékařských zpráv je naprosto zřejmé, že žalobkyně netrpí žádným vážnějším onemocněním a nepodstupuje na území České republiky žádnou specializovanou léčbu. Dále uvedl, že správnímu orgánu je známo, že v zemi původu žalobkyně nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, která by mohla nyní založit opodstatněnost její nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

Podle § 10 písm. e) „*Žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovaně žádost o udělení mezinárodní ochrany, aniž by uvedl nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“.

Za nové skutečnosti nebo zjištění se podle tohoto ustanovení, které je důsledkem transpozice procedurální směrnice, nepovažují jakékoliv skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by přímo mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Ostatně v jiných případech by nové správní řízení pozbývalo jakéhokoliv smyslu, protože jeho výsledek by byl předem daný a ve svém důsledku by takové správní řízení nekorespondovalo s požadavkem hospodárnosti vnímaným jakožto dosahování žádoucích výsledků s co nejmenšími možnými náklady. Druhou podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. Pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze jemu a nelze akceptovat, že by toto neunesení břemena tvrzení mohl zhojit podáním opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

V daném případě lze přisvědčit žalovanému, že žalobkyně ve své nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedla v zásadě totožné důvody jako v předchozích žádostech, které rozšířila pouze o informaci týkající se únosu její dcery, kterou však mohla uvést již v předchozím řízení. Dle názoru soudu žalobkyně svým jednáním naplnila podmínky podle § 10a písm. e) zákona o azylu. Žalovaný v rozhodnutí č.j. OAM-44/LE-LE05-ZA14-2012 ze dne 12.3.2012 se zabýval případnou existencí vážného ohrožení života nebo lidské důstojnosti žalobkyň z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného

konfliktu. Při hodnocení vycházel z otevřených informačních zdrojů a Infobanky ČTK a situaci nevyhodnotil tak, že by žalobkyni a její nezletilé dceři v zemi původu hrozila vážná újma. Její výpověď vyhodnotil jako nevěrohodnou vzhledem k tvrzení o válečném konfliktu na území Arménie a z toho plynoucích potíží. V řízení o druhé žádosti žalobkyně situaci v zemi původu hodnotil stejně s poukazem na všeobecně dostupné informace a uzavřel, že politická a bezpečnostní situace v Arménii zůstává bez zásadní změny, jež by ospravedlňovala k důvodnému podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu. Soud se s tímto hodnocením ztotožňuje.

Soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu tak, jak mu ukládá § 75 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně v žalobě vyjadřuje obavy z politické situace v zemi původu v souvislosti s událostmi na Ukrajině. Pokud by taková situace nastala, žalobkyně má dostatečné právní záruky pro to, že tyto skutečnosti mohou být dostatečně posouzeny k tomu příslušným správním orgánem v novém správním řízení, pokud takové řízení vyvolá.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož náhrada nákladů řízení přísluší tomu, kdo měl ve věci úspěch. Žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 1. července 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně